भवति शशास च योधान् शसुहिंसायां जीवितेन च विवेच पृथक्कृत १४ सर्गः
वान् विचिरपृथग्भावे इति रुधादौ स्वरितेत् ॥ १०३ ॥

ऊर्णुनावित्यादि। स प्रहस्तोवानराणां अनीकिनीं सेनां शस्त्र भ०
समूहैः प्रोर्णुनाव आच्छादितवान् ऊर्णुञ्आच्छादने विजादी
त्यादौ ऊर्णुवर्ज्जनान्नाम् नाजन्तादेरादिर्द्विः स्यादौनवद्रोय
इति वचनात् नोरेव द्वित्वं वक्तन् योधान् शशास जघान उशस
बधे जीवितेन च विवेच पृथक् कृतवान् विचिर्लिधौञ्पृथक्के
॥ १०३ ॥

आससञ्ज भयं तेषां दिद्युते च यथा रविः। नाय
यास द्विषां देहैर्जगाहे च दिशोदश ॥ १०४ ॥

आससञ्जेत्यादि। तेषां योधानां युयुत्सूनां भयमाससञ्ज ज०म०
आलग्नं सञ्जसङ्गदृत्यकर्म्मकः प्रहस्तश्च रविरिव दिद्युते द्योतते
स्म द्युतिस्वाप्योःसम्प्रसारणमित्यभ्यासस्य सम्प्रसारणं नाययास
युध्यमानोनायस्यति स्म यसुप्रयत्ने द्विषद्देहैश्च शत्रुकायैः करण
भूतैः दश दिशोजगाहे अवष्टब्धवान् ॥ १०४ ॥

आससञ्जेत्यादि। प्रहस्तस्तेषां वानराणां भयं आससञ्ज भ०
आरोपितवान् सञ्जोञ्जिसङ्गे अन्तर्भूतञ्यर्थोऽत्र बोध्यः सञ्जेर
कर्म्मकत्वात् किम्वा भयं कर्त्तृ आससञ्ज आसक्तवत् प्रहस्तोरवि
रिव द्योतते स्म द्युतृङपि अपिशब्दात् द्युत्यां द्यत्स्वाप्योःखेर्जि